

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/444/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211208095
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8211208095.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu BARDBYT, s.r.o., Moyzesova 7, 085 01 Bardejov, IČO: 36 476 633, zastúpeného JUDr. Jozefom Stašákom, advokátom, Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov, proti žalovaným 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., P. XX, bl. V 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., P. XX, bl. V zastúpenej žalovaným v 1/ rade, o zaplatenie 2.576,86 eura s prísl., takto o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/7/2012-272 zo dňa 17.06.2015

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v rozsahu prevyšujúcom sumu 1.173,93 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.576,86 eura od 19.07.2013 do 23.05.2016 a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.173,93 eura od 24.05.2016 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje.

Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdzuje.

Priznáva žalobcovi voči žalovaným, povinným spoločne a nerozdielne, náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 2.576,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2.576,86 eura od 19.07.2013 do zaplatenia na účet bytového domu, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v 1. a v 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 320,65 eura a titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 44 eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Stašáka, advokáta, Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa pôvodne žalobou, súdu doručenu dňa 01.12.2011, domáhal toho, aby súd uložil žalovaným spoločnú a nerozdielnu povinnosť zaplatiť mu sumu 736,74 eura spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 01.11.2011 do zaplatenia, nakoľko žalovaní sú vlastníkami bytu č. XX na P. ulici XX v F.. V súlade so zmluvou o výkone správy sú povinní uhrádzať mesačné platby spojené s užívaním predmetného bytu, čo nezrealizovali za obdobie mesiacov máj 2011 až október 2011, túto povinnosť má im preto uložiť súd. Podaním, súdu doručeným 22.05.2013, doplneným 15.01.2014, žalobca navrhol pripustenie zmeny petitu žaloby z dôvodu konečného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu a správou za roky 2011 a 2012, čím nedoplatok žalovaných predstavuje sumu 2.576,86 eura. Žiadal, aby súd uložil žalovaným túto sumu zaplatiť spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 19.07.2013 do zaplatenia na účet

bytového domu č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Súd uznesením č.k. 6C/7/2012-172 zo dňa 27.05.2014 zmenu žaloby pripustil.

Súd konštatoval, že žalovaní v odpore proti platobnému rozkazu č.k. 4Ro/246/2011-18, ktorý bol na základe návrhu žalobcu pôvodne vydaný, uviedli, že žalobcovi nič nedlžia, pretože od začiatku bol ich správcom SPRAVBYT, s.r.o. a žiadne rozhodnutie o zmene správcu vydané nebolo. Medzi spoločnosťami BARDBYT, s.r.o. a SPRAVBYT, s.r.o. dlhodobo pretrvávajú problémy a keďže podľa ich názoru sú súdy nečinné, vlastníci bytov v bytovom dome potvrdili za správcu spoločnosť SPRAVBYT, s.r.o. Platby za poskytované služby platili na „službový“ účet vlastníkov bytového domu, žiadali preto žalobu zamietnuť.

Súd prvej inštancie z výsledkov dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti žaloby v prevažujúcom rozsahu. Predbežne sa zaoberal otázkou, kto je správcom bytového domu K4 na ulici P. v F.. Konštatoval, že vlastníci bytov v bytovom dome V. na ulici P. v F. uzavreli so spoločnosťou SPRAVBYT, s.r.o. dňa 08.11.1999 zmluvu o výkone správy, ktorá mohla zaniknúť buď dohodou zmluvných strán alebo výpoveďou zmluvy o výkone správy podľa § 14 zákona č. 182/1993 Z.z. so šesťmesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Dňa 24.06.2004 sa uskutočnila schôdza vlastníkov bytov v bytovom dome K4 na ul. P. v F., na ktorej bolo prijaté uznesenie, podľa ktorého bola schválená výpoveď správcovskej spoločnosti - SPRAVBYT, s.r.o. a zároveň bol schválený nový správca - žalobca. Za výpoveď danú spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. hlasovalo 14 vlastníkov bytov a za Mesto Bardejov, ktoré bolo vlastníkom 27 bytov, bol na schôdzi prítomný a za výpoveď hlasoval R.. T., ktorého k tomu splnomocnil primátor mesta Bardejov, čo potvrdil svojim podpisom na prezenčnej listine a zároveň aj vo svojej výpovedi pred súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 1C 362/2005. Vzhľadom na to, že bytový dom K4 má 77 bytov, čo vyplýva zo zápisnice z členskej schôdze zo dňa 24.06.2004, za výpoveď danú žalovanému hlasovala nadpolovičná väčšina (41 zo 77 vlastníkov), čo bolo v súlade s vtedy účinným znením § 14 zákona č. 182/1993 Z. z., na ktorý odkazovala zmluva o výkone správy zo dňa 08.11.1999. Výpoveď s prezenčnou listinou bol spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. osobne doručiť R.. T. dňa 29.06.2004, o čom svedčí prezenčná pečiatka spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. s podpisom. Doručenie výpovede a prezenčnej listiny potvrdil aj samotný zástupca spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. Z uvedeného vyplýva, že vlastníci bytov účinne vypovedali SPRAVBYTU, s.r.o. zmluvu o výkone správy, keď táto výpoveď spolu s prezenčnou listinou mala písomnú podobu, výpovedná lehota začala plynúť dňom 01.07.2004 a uplynula dňom 31.12.2004, čo zodpovedá § 8 ods. 3 Zákona č. 182/1993 Z.z. účinného do 30.06.2004. To znamená, že k 01.01.2005 spoločnosť SPRAVBYT, s.r.o. nebola správcom bytového domu K4 na ul. P. XX v F.. Podľa súdu právny úkon výpovede, ktorá bola spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. doručená dňa 29.06.2004 a za ktorú hlasovala nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov, bol prejavom ich vôle ukončiť právny vzťah medzi nimi a správcom založený zmluvou o výkone správy. Žiadne z ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. účinného do 30.06.2004 totiž nevylučuje, aby súdom zistený skutkový stav nemohol byť podkladom pre záver o tom, že zmluva o výkone správy bola účinne vypovedaná ku dňu 31.12.2004.

Súd sa zaoberal aj okolnosťami uzavretia zmluvy o výkone správy uzavretej dňa 17.12.2004 medzi vlastními bytov bytového domu K4 a novým správcom - žalobcom, ktorej účinnosť bola dohodnutá k 01.01.2005, teda odo dňa, keď už uplynula výpovedná lehota výpovede danej vlastními bytov predchádzajúcemu správcovi - SPRAVBYTU, s.r.o. Podľa súdu dikcia § 8a ods. 1 a 3 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2004 do 31.10.2005 striktnie umožňuje vypovedať zmluvu o výkone správy len postupom podľa § 14 citovaného zákona. Tento rigorózný proces v zmysle § 14 vyžaduje, podľa § 8a zákona len vypovedanie zmluvy o výkone správy. Jej uzavretie je s účinnosťou od 01.07.2004 determinované len písomnou formou a materiálmi požiadavkami kladenými na jej obsah (§ 8a ods. 1). Žalobca teda s vlastními bytov bytového domu K4 dňa 17.12.2004 s účinnosťou od 01.01.2005 platne uzavrel zmluvu o výkone správy, ktorá má písomnú podobu a jej obsah zodpovedá zákonným požiadavkám.

Súd sa zaoberal aj ďalšou otázkou významnou pre konanie, okolnosťami vypovedania zmluvy o výkone správy uzavretej medzi vlastními bytového domu K4 a žalobcom ako správcom zo dňa 17.12.2004, pričom k jej vypovedaniu malo dôjsť na schôdzi vlastníkov bytov bytového domu K4 dňa 08.06.2010. Neplatnosť uznesení prijatých na tejto schôdzi (aj výpoveď daná žalobcovi ako správcovi) je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C 18/2012, ktoré nebolo dosiaľ právoplatne skončené. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zmluva o výkone správy zo dňa 17.12.2004 nebola dosiaľ platne vypovedaná, pretože výpoveď zo zmluvy o výkone správy zo dňa 17.12.2004, ktorá mala byť schválená na schôdzi vlastníkov bytov dňa 08.06.2010 mu nikdy nebola doručená, túto skutočnosť potvrdil v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 18/2012 aj S. U., ktorý bol osobne žalobcovi doručiť prezenčnú

listinu preukazujúcu súhlas s výpoveďou danou žalobcovi, pričom nevedel preukázať, že žalobcovi bola doručená aj výpoveď.

Na základe zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca je správcom bytového domu K4 na ulici P. XX v F. za obdobie rokov 2011 a 2012, teda za obdobie, za ktoré sa voči žalovaným uplatňuje nárok. Žalovaní boli povinní platiť úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu v ich vlastníctve na účet bytového domu zriadeného správcom v banke, pričom vlastníkom tohto účtu sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome. Týmto účtom je účet vedený v Prima banka Slovensko, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Skutočnosť, že žalovaní tieto úhrady neplatili, bol žalobca ako správca v zmysle zákona povinný sledovať a v prípade zistenia nedoplatkov bol povinný tieto vymáhať. Žalobca preto dôvodne podal žalobu. Ak žalovaní plnili na účet spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o., ktorú považovali za správcu bytového domu, toto ich tvrdenie nemohol súd považovať za dôvod pre zánik ich záväzku voči žalobcovi. Ak plnili spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. bez právneho dôvodu alebo na základe právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol, nie je tým dotknutý ich nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd preto uložil žalovaným zaplatiť sumy, zaplatenie ktorých uplatnil na súde žalobca, vrátane úroku z omeškania, ktorý však mal dôvodný len v rozsahu, v akom ho žalovaným uložil zaplatiť. Žalobca požadoval úrok z omeškania vo vyššom rozsahu úrokovej sadzby, než na akú mal nárok v zmysle právnych predpisov, preto v prevyšujúcej časti, ako z jeho rozhodnutia vyplýva, žalobu zamietol.

Súd prvej inštancie spor právne posúdil podľa ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom období, t.j. od 01.04.2010 do 29.02.2012 a od 01.03.2012 do 30.09.2014 - § 6 ods. 2, 3, § 8 ods. 3, § 8a ods. 6, § 8b ods. 1, 2 písm. e), § 10 ods. 1, 6, § 14 ods. 1, 2, 3, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. - § 3, § 10c.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní majúci za to, že je potrebné, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, resp. aby mu vec vrátil na nové prejednanie. Podľa žalovaných vo veci je množstvo pochybení súdu, a to tak procesnoprávnymi ako aj hmotnoprávnymi. Zásadným procesným pochybením je prekážka litispendencie. Žalobca podal najprv na súd žalobu 01.12.2011 o zaplatenie 736,74 eura s prísl., následne podal návrh na zmenu petitu, ktorú súd pripustil uznesením z 27.05.2014. Uplatnený nárok sa tak predmetom konania stal až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o pripustení zmeny petitu dňa 27.05.2014. Ten istý žalobca - BARDBYT, s.r.o. Bardejov podal na súd aj žalobu pod zp. zn. 5C/89/2014 voči žalovaným o zaplatenie sumy 2.576,86 eura s prísl. Táto suma bola predmetom konania od začiatku roka 2014 od podania žaloby, t.j. podstatne skôr, ako vo veci 6C/7/2012, kde je uznesenie z 27.05.2015. Od začiatku roka 2014 sa tak viedlo na okresnom súde konanie, kde predmetom konania je tá istá suma, z toho istého titulu, za to isté obdobie a medzi tými istými účastníkmi, aká bola následne požadovaná v rámci zmeny návrhu v konaní pod sp.zn. 6C/7/2012. Konanie na ten istý predmet sa viedlo minimálne do 30.09.2015, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie o späťvzátí návrhu vo veci 5C/89/2014. Toto konanie sa viedlo a bolo stále vedené aj ku dňu 15.06.2015, kedy okresný súd vyhlásil rozhodnutie vo veci, teda ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, ktoré je napadnuté odvolaním, sa viedli samostatné konania na tú istú sumu. Ide o prekážku litispendencie, ktorú nemožno odstrániť, preto súd musí po jej zistení konanie v ktoromkoľvek štádiu zastaviť. Právo žalovaných na spravodlivý proces bolo porušené aj tým, že súd sa odvoláva a v odôvodnení poukazuje na dôkazy, ktoré v skutočnosti nevykonal. Doslovne cituje z dôkazu, ktorý nebol vôbec oboznámený, a to opakovane. Vo veci boli navrhnuté viaceré návrhy na doplnenie dokazovania, súd o nich vôbec nerozhodoval a nebral ich do úvahy. Napríklad vychádza z viacerých rozhodnutí súdov, najmä cituje konanie sp.zn. 1Cb/55/2008, nebol však celý tento spis oboznámený. Súd účelovo cituje časti výpovedí vytrhnutých z kontextu. Pokiaľ sa súd zaoberal schôdzami 24.06.2004 a 08.06.2010, nevenoval vôbec pozornosť zvolávaniu schôdzí. Oznámenie o schôdzi vlastníkov musí byť v písomnej forme doručené každému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dobe minimálne 10 dní predom dňom konania schôdze. V konaní tak musí byť jednoznačne preukázané, že žalobca splnil všetky zákonné podmienky a je právne, a aj v skutočnosti, novým správcom. Opak znamená, že správcom zostáva spoločnosť SPRAVBYT, s.r.o. Bardejov. Čo sa týka výpovede zmluvy o výkone správy z 24.06.2004, z pripojenej prezenčnej listiny vlastníkov vyplýva, že podpísané osoby vyslovujú súhlas s výpoveďou zmluvy o výkone správy. Toto podanie bolo SPRAVBYTU doručené 29.06.2004. Z podpisov na tejto listine je zrejme a nepochybné, že viaceré podpísané osoby vôbec neboli na schôdzi. Na prezenčnej listine sú podpísaní aj nájomcovia, došlo k falšovaniu podpisov osôb. Existujú dve listiny s podpismi, žalovaní preto tvrdia, že SPRAVBYTU, s.r.o. nebola doručená výpoveď, ale len a výlučne súhlas s výpoveďou. Súd sa nezaoberal touto skutočnosťou a nerozlišoval medzi samostatnými právnymi úkonmi. Taktiež zmluvu o výkone správy so spoločnosťou BARDBYT, s.r.o. Bardejov nikto

a nikdy neschválil. Čo sa týka schôdze v roku 2010, táto bola zvolaná riadne správcom vykonávajúcim správu bytového domu. Vlastníci nemali vedomosť alebo istotu o tom, kto je právne právoplatným správcom bytového domu, je teda logické, že o odvolanie požiadali správcu vykonávajúceho správu a z opatrnosti dali výpoveď zo zmluvy o výkone správy obidvom do úvahy prichádzajúcim správcom. Podľa žalovaných sa v celom rozsudku objavujú domnienky a nie relevantné skutočnosti. Rozsudok je preto nepreskúmateľný a nezrozumiteľný. Okrem toho, podľa žalovaných sa malo v danej veci postupovať aj v kontexte spotrebiteľských zmlúv. Poukázali na § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého aj bez návrhu sa má prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Je teda namieste zaoberať sa aj premlčaním nároku ex offo. Súd sa tomu nevenoval.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že celý procesný postup súdu bol v súlade s O.s.p. Súd správne zistil skutkový stav a správne ho vyhodnotil a na tom základe vydal zákonné rozhodnutie. Predmet konania, zaplatenie nedoplatku z ročných vyúčtovaní za roky 2011 a 2012 bol riešený iba v tomto konaní a nie je totožný s iným konaním. Pre rozsudok odvolacieho súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Na súde prvej inštancie sa vedú viaceré konania súvisiace s bytovým domom na ulici P. XX v F.. Skutková a právna situácia je súdu, ako aj žalobcovi a žalovaným, všeobecne známa. Všetky nastolované otázky boli v súdnych konaniach právoplatne vyriešené tak, že správcom bytového domu je od 01.01.2005 BARDBYT, s.r.o. Bardejov. Pokiaľ žalovaní napádajú schôdzu vlastníkov bytov z 24.06.2004, poukázal na to, že iba vlastník bytu má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká, je to prekluzívna lehota. Žiaden z vlastníkov bytov právo podať žalobu na súd nevyužil, a teda toto právo zaniklo. Závery schôdze vlastníkov bytov z 24.06.2004 sú platné a záväzné a navyše potvrdené právoplatnými rozsudkami súdov. Podľa žalobcu nejde o spor spotrebiteľský, pretože správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Majiteľom účtu zriadeného správcom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, správca je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov, majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalovaní podaním z 26.05.2016 označeným ako doplnenie k odvolaniu uviedli, že považujú za významné poukázať na podstatnú vec, jednou stranou sporu o správcovstvo bytového domu je právna stránka veci, druhou stranou je reálne dodávanie služieb a platieb za tieto služby. V rokoch 2005 a počas roka 2011 služby reálne zabezpečovala a dodávateľom platila v pozícii správcu spoločnosť SPRAVBYT, s.r.o. Z tohto obdobia na bytovom dome nie sú žiadne dlhy. Platby od spriaznených vlastníkov bytov však po celý čas prijímala spoločnosť BARDBYT, s.r.o., a to na účet, ktorého vlastníkom bola ona sama, avšak išlo o prostriedky zákonom prísne určené na platby za služby a do fondu údržby, tieto prostriedky, ani ich alikvotnú časť, neposkytla na úhradu dodávateľom služieb, resp. nepresunula spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. ako správcovi reálne vykonávajúcemu správu voči všetkým vlastníkom bytov v bytovom dome. Od polovice roka 2011 reálnu správu cez predbežné opatrenie súdu a exekúciu vynútila spoločnosť BARDBYT, s.r.o., pričom vlastníci aj vzhľadom na rozhodnutie súdu nevedeli komu platiť, preto vo väčšine pokračovali s platením ako dovtedy - vlastníci spriaznení so žalobcom na účet majiteľa BARDBYT, s.r.o., ostatní na účty majiteľa, vlastníkov bytov, v dispozícii správcu SPRAVBYT, s.r.o. a vlastníkov. Viacerí vlastníci sa dožadovali vzájomného vysporiadania ohľadne ich záväzkov, avšak kým spoločnosť SPRAVBYT, s.r.o. písomne deklarovala ochotu sa vysporiadať, narážala na neochotu žalobcu. Naďalej sa snažia o riešenie situácie pokiaľ ide o finančnú stránku prevádzky domu, požiadali preto o vydanie aspoň časti finančných prostriedkov z účtov vlastníkov bytov v bytovom dome k dispozícii správcu SPRAVBYT, s.r.o. a vlastníkov bytov, na základe toho im bola vydaná časť prostriedkov z jedného účtu, preto následne zložili sumu 1.402,93 eura za rok 2012 na novozaložený účet vlastníkov bytov v dispozícii žalobcu BARDBYT, s.r.o. Dňa 29.04.2016 sa konala schôdza vlastníkov bytov, kde bolo schválené uznesenie, aby voči tým vlastníkom bytov, ktorí zložili finančné prostriedky na niektorý z účtov vlastníkov bytov neboli uplatňované sankcie za omeškanie s platbami, čo sa má vzťahovať aj nich.

5. Žalobca v stanovisku k doplneniu odvolania žalovaných uviedol, že podanie žalovaných považuje za doplnenie dokazovania a rozšírenie odvolacích dôvodov, čo je však možné len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Majiteľom účtu, na ktorý má byť plnené, sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, správca je s týmito finančnými prostriedkami oprávnený disponovať. Pokiaľ žalovaní poukazujú na schôdzu vlastníkov bytov z 29.04.2016, táto bola padnutá žalobou na súde o vyhlásenie jej neplatnosti.

6. Žalovaní do pozornosti súdu dali dovolanie voči rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15Co/373/2015 v obsahovo rovnakom spore; žalobca rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Cdo/287/2015, ktorým bol rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/187/2013 z 18.12.2014 zrušený.

7. Žalobca podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 14.11.2016 vzal žalobu o zaplatenie sumy 1.142,93 eura späť, dodatočne upresnil, že ide o platbu za obdobie roka 2012, túto sumu žalovaní uznali a zaplatili, započítali ju na to obdobie, ako určili v písomnostiach, ktoré adresovali žalobcovi. Žiadal, aby odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, predmetom konania tak zostane suma istiny 1.173,93 eura ako nedoplatok za rok 2011 a úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.576,86 eura od 19.07.2013 do 23.05.2016 a úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.173,93 eura od 24.05.2016 do zaplatenia; žalovaní so späťvzatím v časti súhlasili, čo sa týka zvyšku sumy, ktorá by mala zostať predmetom konania, zotrvali na svojich pôvodných tvrdeniach.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), ako aj na rozhodnutie o späťvzatí žaloby po rozhodnutí súdu prvej inštancie (§370 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, realizujúc taktiež vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu procesné úkony s čiastočným späťvzatím súvisiace, a zistil neexistenciu dôvodov pre nepripustenie späťvzatia žaloby v časti a nedôvodnosť odvolania žalovaných.

9. Pri rozhodovaní odvolací súd vychádzal z ustanovenia § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z § 385 ods. 1 CSP a contrario, ústavnej požiadavky na verejné vyhlásenie rozsudku (čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky) a úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 02.03.2017.

10. Žalobca po rozhodnutí súdu prvej inštancie vzal podaním, odvolaciemu súdu doručeným dňa 14.11.2016, žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1.402,93 eura, pričom v podaní zo 17.02.2017 uviedol, že táto suma žalovanými zaplatená 24.05.2016 bola započítaná na obdobie určené žalovanými, na dlh týkajúci sa roku 2012, predmetom konania tak má zostať suma istiny 1.173,93 eura ako nedoplatok za rok 2011, príslušenstvo, t.j. úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.576,86 eura od 19.07.2013 do 23.05.2016, úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.173,93 eura od 24.05.2016 do zaplatenia a trovy konania.

Žalovaní s týmto dispozičným úkonom súhlasili, odvolací súd preto v súlade s ustanovením § 370 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, zrušení rozsudku a zastavení konania, všetko v časti, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

11. Čo sa týka odvolania voči rozsudku, žalovaní odkázali na odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a) - f), v čase podania odvolania platného Občianskeho súdneho poriadku. Mali za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje vady procesné aj hmotnoprávne.

Procesnoprávne pochybenie má spočívať v tom, že súd prvej inštancie vo veci konal napriek prekážke litispendencie, že nevykonal viaceré dôkazy, pri rozhodovaní z nich mal vychádzať; hmotnoprávne pochybenie má spočívať v tom, že súd nevenoval pozornosť zvolávaniu schôdze (bez označenia ktorej konkrétne), podpisom na výpovedi SPRAVBYTU s.r.o., ktoré majú byť pochybnými, nedoručeniu výpovede SPRAVBYTU, s.r.o., tomu, že zmluvu o výkone správy s BARDBY TOM, s.r.o. nikto neschválil. Žalovaní taktiež namietali, že súd prvej inštancie nezrealizoval postup vyplývajúci z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., pričom vo veci je namieste zaoberať sa premlčaním ex off.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolaním nebol napadnutý výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, v tomto výroku rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a nebolo oprávnením a ani povinnosťou odvolacieho súdu podrobiť ho prieskumu.

13. Čo sa týka zvyšku rozsudku, t.j. vyhovujúceho výroku so súvisiacim výrokom o trovách konania v rozsahu, ktorý zostal predmetom odvolacieho konania po pripustení späťvzatia, zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania v časti, odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, to všetko s

prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu stranami sporu označených predložených dôkazných prostriedkov, z ktorých dospel k skutkovým zisteniam potrebným pre rozhodnutie vo veci, vec správne právne posúdil, jeho rozhodnutie zodpovedá skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov, odôvodnenie je presvedčivé, logicky argumentačne podložené, odvolací súd sa sním stotožňuje a len na doplnenie uvádza:

Žalovaní namietali porušenie ich práva na spravodlivý proces, ktorým malo byť, okrem iného, prejednanie veci napriek prekážke litispendencie a nevykonaní navrhnutých dôkazov.

Prekážka litispendencie má podľa žalobcu spočívať v tom, že o rovnakom nároku, aký bol predmetom konania, rozhodnutie ktorého sa má v odvolacom konaní preskúmať, sa viedlo na Okresnom súde Bardejov aj konanie sp.zn. 5C/89/2014, konanie preto treba zastaviť.

Odvolací súd zistil, že na Okresnom súde Bardejov sa pod sp.zn. 5C/89/2014 viedlo konanie o návrhu žalobcu voči viacerým žalovaným, medzi ktorými boli aj žalovaní v 1. a 2. rade, predmetné konanie sa voči žalovaným v 1. a 2. rade skončilo zastavením konania uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/89/2014-23 z 08.08.2015, právoplatným 30.09.2015. V čase začatia odvolacieho konania bolo toto konanie vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade už zastavené, odvolací súd preto nemal dôvod zaoberať sa touto odvolacou námietkou.

15. Podstatným odvolacím argumentom žalovaných, ktorý mal podľa nich svedčiť o porušení ich práva na spravodlivé súdne konanie, bol argument o neúplnosti, resp. nesprávnosti vykonania nimi navrhnutých dôkazov.

Sporové konanie je ovládané zásadou kontradiktórnosti, ktorá spočíva v tom, že ten z účastníkov, ktorý z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, musí takúto skutočnosť tvrdiť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešným byť nemôže.

Ako zo spisu vyplýva, žalovaní boli o dôkaznej povinnosti ako aj čase, do uplynutia ktorého je potrebné realizovať dôkaznú povinnosť, poučení uznesením č.k. 6C/7/2012-24 zo 07.02.2012, toto uznesenie bolo obom doručené v rovnaký deň, 14.02.2012.

Do vyhlásenia o skončení dokazovania navrhli ako dôkazy k vlastným tvrdeniam len dôkazy o úhradách (č.l. 33 spisu), v prílohe listu (č.l. 33 spisu) priložili poštové poukážky o platbách spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o., v písomnosti zo 16.06.2013 (č.l. 131) uviedli, že jej prílohou má byť dôkaz o tom, že platby energií uhrádza SPRAVBYT, s.r.o.; ako z prezentačnej pečiatky k tejto písomnosti vyplýva, žiadna písomnosť však priložená nebola. Prílohou písomnosti žalovaných z 02.01.2014 je výzva vlastníkov v bytovom dome spoločnosti BARDBYT, s.r.o. aj spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. (č.l. 162,163). Na pojednávaní, ktoré súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na deň 17.06.2015 bolo vykonané dokazovanie všetkými žalovanými predloženými dôkazmi, ich tvrdenie o tom, že ich právo na spravodlivý proces nevykonaním dôkazov bolo porušené, sa preto nezakladá na pravde.

Odvolacia lehota začala žalovaným plynúť 03.11.2015, skončila 18.11.2015, len do jej uplynutia bolo možné rozšíriť rozsah a dôvody odvolania. Ak žalovaní po uplynutí odvolacej lehoty v podaniach adresovaných odvolaciemu súdu odvolacie dôvody rozširovali o ďalšie tvrdenia ako tie, ktoré uviedli v odvolaní, predkladajúc ďalšie listinné dôkazy, na tieto nebolo možné v odvolacom konaní prihliadnúť, nakoľko nespĺňali predpoklady v tom čase platného ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p.

16. S tvrdeniami a dôkazmi predloženými alebo označenými stranami sporu sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal. Predmetom konania bol nárok žalobcu na úhradu nedoplatkov z vyúčtovania za rok 2011 a 2012, v dôsledku späťvzatia žaloby titulom sumy istiny zostal predmetom len nárok za rok 2011 a úroky z omeškania vo vzťahu k vyúčtovaniu za obidve tieto obdobia. Súd prvej inštancie dôsledne vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom k jeho tvrdeniam o tom, že v období, za ktoré bol nárok uplatnený, bol žalobca správcou bytového domu K4, v ktorom je byt žalovaných a ako správca bol subjektom oprávneným uplatniť na súde nárok z vyúčtovania zálohových platieb za obdobie, ktoré bolo predmetom konania. Toto oprávnenie aj povinnosť vyplýva z ustanovenia § 8b ods. 2 písm. e) spôsobom podľa § 8b ods. 1 Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. K záverom vyplývajúcim zo súdom prvej inštancie zistených skutkových okolností k priebehu schôdze vlastníkov z 24.06.2004, k výpovedi zmluvy o výkone správy uzavretej 08.11.1999 vlastníkami bytov bytového domu K4 a spoločnosťou SPRAVBYT, s.r.o., k následne dňa 17.12.2004 uzavretej zmluve o výkone správy medzi žalobcom ako správcou a vlastníkami bytov, k okolnostiam schôdze vlastníkov bytov z 08.06.2010 a tvrdeniu, že žalobcovi nebola doručená výpoveď zo zmluvy o výkone správy vyplývajúcim

z riadne vykonaných dôkazov žalovaní, na ktorých bolo dôkazné bremeno k tvrdeniu o opaku žalobcom predložených dôkazov, žiadne dôkazy, ak už bolo uvedené, nepredložili, dôkazné bremeno neuniesli. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že za výpoveď zmluvy o výkone správy, ktorá bola uzavretá so spoločnosťou SPRAVBYT, s.r.o., hlasovala dňa 24.06.2004 na schôdzi vlastníkov bytov v bytovom dome K4 nadpolovičná väčšina, 41 zo 77 vlastníkov bytov bytového domu, výpoveď zmluvy bola spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. doručená 29.06.2004 a nik z prehlasovaných vlastníkov bytov, ani žalovaní, nedali na súd žalobu o neplatnosť rozhodnutia väčšiny vlastníkov, nie je možné pri neexistencii dôkazu o opaku konštatovať iné ako to, čo konštatoval súd prvej inštancie, že žiadne z ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom k 29.06.2004 nevylučuje, aby súdom zistený skutkový stav nemohol byť podkladom pre záver o tom, že zmluva o výkone správy uzavretá so spoločnosťou SPRAVBYT, s.r.o. bola účinne vypovedaná k 31.12.2004. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej legitímácie súdu predložil zmluvu o výkone správy zo 17.12.2004, ktorú podpísalo 46 vlastníkov bytov z celkového počtu 77 dňa 17.12.2004. 17. Žalovaní až v odvolaní namietali údajné falšovanie podpisov osôb, ktoré podľa nich neboli vôbec na schôdzi vlastníkov bytov 24.06.2004. Túto skutočnosť namietali prvýkrát až v odvolaní, netvrdiac relevantnosť tohto svojho postupu z niektorého z dôvodov uvedených v čase podania odvolania platného ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. Z uvedeného dôvodu nemohol odvolací súd na tieto tvrdenia prihliadať ako na odvolací dôvod.

Žalobca na preukázanie svojej aktívnej legitímácie predložil súdu zmluvu o výkone správy zo 17.12.2004. Žalovaní až v odvolaní namietali, že predmetnú zmluvu nikto neschválil a že z „listu rady dôverníkov z bloku K/4 zo dňa 11.12.2004 má vyplývať, že ešte len prebiehajú jednania s firmou BARDBYT, s.r.o. Bardejov ohľadom budúcej zmluvy o výkone správy“. Na toto skutkové tvrdenie, taktiež žalovanými prvýkrát prezentované až v odvolacom konaní nebolo možné prihliadať, nakoľko žalovaní dôkaz o opaku neoznačili v priebehu konania, nemohlo tak ísť o tzv. inú vadu konania (napr. opomenutie vykonania dôkazu), ktorá by mohla mať súčasne za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, list z 11.12.2004, na ktorý sa odvolávali, nepredložili, ani netvrdili, že ho nemohli bez svojej viny označiť alebo predložiť skôr. Okrem toho, odkaz súdu prvej inštancie na ustanovenie § 8a ods. 1 a 3 Zákona č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom k 17.12.2004, t.j. k podpisu zmluvy o výkone správy so žalobcom, zodpovedá formálnym požiadavkám a predpokladom pre záver o platnom právnom úkone.

18. Žalovaní taktiež až v odvolaní tvrdili, že súd sa nezaoberal otázkou, ktorý zo správcov je oprávnený zvolať schôdzu vlastníkov bytov. Z tejto neurčitej formulácie je len možné dedukovať, že sa má vzťahovať k schôdzi vlastníkov bytov z 08.06.2010. Nakoľko tento odvolací dôvod taktiež nie je dôvodom, ktorým by malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám (žalovaní žiadny dôkaz v priebehu konania neoznačili), ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, ani to, že by ich bez svojej viny nemohli označiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom podľa § 120 ods. 4 v tom čase platného O.s.p. boli poučení, nešlo o tvrdenie, ktoré by mohlo byť relevantným odvolacím dôvodom.

19. Dôvodnou nie je ani odvolacia námietka, že súd prvej inštancie mal porušiť právo na spravodlivý proces, keď vychádzal z viacerých rozhodnutí súdov, odvolávajúc sa aj na im údajne neznámy rozsudok krajského súdu, súd taktiež neoboznámil celý spis 1Cb/55/2008 a toto konanie citoval.

Pokiaľ sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí aj v priebehu pojednávania odvolával na názory vyplývajúce z viacerých súdnych rozhodnutí, nejde o vykonávanie dôkazov, ale deklarovanie oboznámenia sa s odbornými názormi vyjadrenými na prejednávanú problematiku, ktoré boli v rozhodnutiach vyjadrené (Najvyšší súd Českej republiky v 29Odo/22/2002 z 25.02.2004). Nie je preto možné konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces.

Porušením nie je ani „neoboznámenie celého spisu 1Cb/55/2008“. V zápisnici o pojednávaní 17.06.2015 je zaznamenané dokazovanie konkrétnymi listinami z tohto spisu, fotokópie ktorých sú v spise 6C/7/2012 uložené, vadou nemôže byť namietané neoboznámenie celého spisu 1Cb/55/2008 nielen preto, že takýto „príkaz“, oboznamovanie celého spisu súdu, nie je daný žiadnym zákonným ustanovením ale aj preto, že žalovaný v 1. rade bol na pojednávaní osobne prítomný, širší rozsah dôkazov z listín z oboznamovaných spisov nežiadal, námietky k zápisnici taktiež nevyjadril.

20. Odvolacou námietkou je aj poukaz na to, že súd prvej inštancie v konaní nepostupoval „v kontexte spotrebiteľských zmlúv“ a neprihliadal ex offo na námietku premlčania podľa §5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd posúdil ako námietku premlčania žalobou uplatneného nároku.

Námietku premlčania je možné uplatniť kedykoľvek v priebehu konania až do jeho právoplatného skončenia, teda aj v rámci odvolacieho konania. Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej aj v odvolacom konaní vychádzal odvolací súd z toho, že všetky skutkové zistenia rozhodné

pre posúdenie dôvodnosti námietky premlčania boli zrealizované súdom prvej inštancie, nič preto nebránilo tomu, aby sa odvolací súd námietkou premlčania zaoberal.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Predmetom odvolacieho konania po späťvzatí žaloby v časti, jeho pripustení a zastavení, bol len nárok na zaplatenie sumy nedoplatku vyúčtovania za rok 2011.

Žaloba bola pôvodne podaná dňa 01.12.2011 a týkala sa nezaplatených preddavkov za obdobie mesiacov máj až október 2011, podaním, súdu doručeným 22.05.2013, žalobca uplatnil nárok na zaplatenie pôvodne žiadaných preddavkov ako nárok na nedoplatok žalovaných za rok 2011 vo výške 1.173,93 eura, ktorý žalovaní, ako z poznámky na vyúčtovaní vyplýva, 18.05.2013 odmietli prevziať, zmena žaloby bola pripustená uznesením z 27.05.2014.

Z § 8a ods. 2 Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vyplýva povinnosť správcu vykonať vyúčtovanie úhrad za plnenia aj fondu prevádzky za predchádzajúci rok. Táto povinnosť vyplýva aj z čl. II. bodu B ods. 4 písm. g) zmluvy zo 17.12.2004, podľa ktorej je vlastník bytu povinný nedoplatok zaplatiť do 30 dní po doručení vyúčtovania. Za rok 2011 bol správca povinný vykonať vyúčtovanie do 31.05.2012, ak žalobca uplatnil nárok titulom vyúčtovania na súde 22.05.2013 znamená to, že od povinnosti vykonať vyúčtovanie doplatku za rok 2011 - 31.05.2012 do uplatnenia nároku na vyúčtovanie doplatku za rok 2011 neuplynula trojročná premlčacia lehota, ako mienili žalovaní.

Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, vzhľadom na argument o údajnom nezaobzeraní sa súdu prvej inštancie ustanovením § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, že ak by aj v období medzi lehotou na zaplatenie nedoplatku z vyúčtovania a uplatnením tohto nároku na súde uplynula premlčacia lehota, bolo by povinnosťou súdu na ňu prihliadať len vo vzťahu majúcom charakter vzťahu spotrebiteľského. V záväzkovom vzťahu, nárok z ktorého bol predmetom konania, mohli mať žalovaní voči žalobcovi, ak by bol správcom, postavenie spotrebiteľa len vo vzťahu k poplatku za výkon správy, ktorý vyplýva zo zmluvy (čl. V.) nie vo vzťahu k ostatným zložkám platieb za užívanie bytu preddavkovo uhrádzaných a následne vyúčtovaných. Prostriedky získané z platieb na úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, aj prostriedky fondu prevádzky údržby a opráv, patria do majetkovej sféry vlastníkov bytov, sú ich vlastníctvom zvereným správcovi na konkrétny účel, správca je len subjektom oprávneným a povinným nakladať s nimi určeným spôsobom, je preto logicky vylúčené, aby mohli mať žalovaní vo vzťahu k ostatným vlastníkom bytov postavenie spotrebiteľov.

Pokiaľ by predmetom konania bol len nárok na zaplatenie preddavkových platieb, ako žalobca pôvodne uplatnil, bola by námietka premlčania vo vzťahu k poplatku za správu taktiež nie relevantnou. Podľa zmluvy poplatok za správu, po prepočte na menu euro 4,34 eura mesačne, sa platí vždy do konca mesiaca, nárok bol uplatnený pôvodne za obdobie od mesiaca máj 2011, žaloba bola na súde 01.12.2011 (zmena na súde 22.05.2013, právoplatne pripustená 10.06.2014), t.j. aj nárok na zaplatenie poplatku za správu, bol uplatnený včas.

21. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne a úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil riadne, vysporiadal sa s podstatnými argumentmi, rozhodnutie a konanie súdu prvej inštancie zodpovedá zásadám spravodlivého procesu. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, ako je uvedené vo výroku, ako rozsudok vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania z hľadiska výšky kvantifikovaných trov, na ktorú nemal vplyv ani dispozičný úkon žalobcu realizovaný po rozhodnutí súdu prvej inštancie, nakoľko jeho dôvodom bola úhrada časti pôvodne dôvodne žalovanej sumy.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalovaným, povinným spoločne a nerozdielne, náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Existencia dôvodov

pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP zo spisu ani nevyplynula.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.